

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 sierpnia 2017 roku

Sąd Rejonowy w Opolu Lubelskim II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia S.R. Anna Jaguś

Protokolant: st. sekr. sąd. Monika Korecka, sekr. Grażyna Nowaczek

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 27 czerwca 2017r. i 10 sierpnia 2017r.

sprawy **M. B.**, syna J. i A. z domu S., urodzonego (...) w P.

oskarżonego o to, że:

I. w okresie od 28 października 2015r. do 26 lutego 2016r. w P. woj. (...) będąc pracodawcą zobowiązanym wyrokiem Sądu Rejonowego IV Wydziału Pracy w P. sygn. akt IV P (...) z dnia 29 września 2015r. nie wykonał wskazanego w wyroku obowiązku wypłaty zasądzonych świadczeń wynikających ze stosunku pracy tj. wynagrodzenia za pracę oraz ekwiwalentu za opłacone za pracodawcę składki na ubezpieczenie społeczne do ZUS dla pracownika T. G. w łącznej kwocie 7403 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia wydania orzeczenia, tj. o czyn art. 218 § 3 k.k.;

II. w okresie od 17 września 2015r. do 26 lutego 2016r w P. woj. (...) będąc pracodawcą zobowiązanym wyrokiem Sądu Rejonowego IV Wydziału Pracy w P. sygn. akt IV P (...) z dnia 7 sierpnia 2015r. nie wykonał wskazanego w wyroku obowiązku wypłaty zasądzonych świadczeń wynikających ze stosunku pracy tj. wynagrodzenia za pracę dla pracownika A. M. w łącznej kwocie 3495 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia wydania orzeczenia, tj. o czyn art. 218 § 3 k.k.;

III. w okresie od 1 sierpnia 2013r. do 31 grudnia 2013r. w P. woj. (...) będąc pracodawcą T. G. uporczywie naruszył prawa pracownika wynikającego ze stosunku pracy i ubezpieczeń społecznych w ten sposób, że nie zawarł z w/w pisemnej umowy o pracę w sytuacji faktycznego świadczenia przez niego stosunku pracy, nie wypłacił wynagrodzenia za w/w okres świadczenia pracy, nie odprowadził do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych składek z tytułu ubezpieczeń emerytalno-rentowych i zdrowotnych oraz nie zgłosił do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych faktu zatrudnienia w/w pracownika, co miało wpływ na prawo oraz wysokość otrzymywania świadczeń emerytalno-rentowych, a nadto działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem w postaci pieniędzy w kwocie 1600 zł poprzez wprowadzenie w błąd co do zamiaru zwrotu pieniędzy za odprowadzane przez pokrzywdzonego składki ZUS, tj. o czyn art. 219 k.k. w zb. z art. 218 § 1a k.k. w zb. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k.;

IV. w okresie od 4 września 2013r. do 18 grudnia 2013r. w P. woj. (...) będąc pracodawcą A. M. uporczywie naruszył prawa pracownika wynikającego ze stosunku pracy i ubezpieczeń społecznych w ten sposób, że nie zawarł z w/w pisemnej umowy o pracę w sytuacji faktycznego świadczenia przez niego stosunku pracy, nie wypłacił wynagrodzenia za w/w okres świadczenia pracy, nie odprowadził do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych składek z tytułu ubezpieczeń emerytalno-rentowych i zdrowotnych oraz nie zgłosił do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych faktu zatrudnienia w/w pracownika, co miało wpływ na prawo oraz wysokość otrzymywania świadczeń emerytalno-rentowych, tj. o czyn art. 219 k.k. w zb. z art. 218 § 1a k.k.;

I. oskarżonego **M. B.**:

1. uznaje za winnego tego, że w okresie od 28 października 2015r. do 26 lutego 2016r. w P. woj. (...), będąc pracodawcą zobowiązanym wyrokiem Sądu Rejonowego IV Wydziału Pracy w P. sygn. akt IV P (...) z dnia 29 września 2015r., nie wykonał wskazanego w wyroku obowiązku wypłaty zasądzonych świadczeń wynikających ze stosunku pracy, w tym wynagrodzenia za pracę, na rzecz pracownika T. G. w łącznej kwocie 7403 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia wydania orzeczenia, tj. czynu wyczerpującego dyspozycję art. 218 § 3 k.k. i za to na podstawie art. 218 § 3 k.k. wymierza mu grzywnę w wysokości 100 (stu) stawek dziennych, ustalając w oparciu o art. 33 § 3 k.k. wysokość każdej z nich na kwotę 10 (dziesięciu) złotych;

2. uznaje za winnego tego, że w okresie od 17 września 2015r. do 26 lutego 2016r. w P. woj. (...), będąc pracodawcą zobowiązanym wyrokiem Sądu Rejonowego IV Wydziału Pracy w P. sygn. akt IV P (...) z dnia 7 sierpnia 2015r., nie wykonał wskazanego w wyroku obowiązku wypłaty wynagrodzenia za pracę na rzecz pracownika A. M. w łącznej kwocie 3495 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia wydania orzeczenia, tj. czynu wyczerpującego dyspozycję art. 218 § 3 k.k. i za to na podstawie art. 218 § 3 k.k. wymierza mu grzywnę w wysokości 100 (stu) stawek dziennych, ustalając w oparciu o art. 33 § 3 k.k. wysokość każdej z nich na kwotę 10 (dziesięciu) złotych;

3. uznaje za winnego tego, że w okresie od 1 sierpnia 2013r. do 31 grudnia 2013r. w P. woj. (...) będąc pracodawcą T. G. uporczywie naruszył prawa pracownika wynikające ze stosunku pracy i ubezpieczeń społecznych w ten sposób, że nie zawarł z w/w pisemnej umowy o pracę w sytuacji faktycznego świadczenia przez niego pracy, nie wypłacił wynagrodzenia za pracę, nie odprowadził do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych składek z tytułu ubezpieczeń emerytalno-rentowych i zdrowotnych oraz naruszył przepisy prawa o ubezpieczeniach społecznych nie zgłaszając do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych faktu zatrudnienia w/w pracownika co miało wpływ na prawo do świadczeń emerytalno-rentowych oraz ich wysokość, a nadto działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził T. G. do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem w postaci pieniędzy w kwocie 1600 zł za pomocą wprowadzenia go w błąd co do zamiaru przeznaczenia pieniędzy na składki ZUS a następnie ich zwrotu pokrzywdzonemu, tj. czynu wyczerpującego dyspozycję art. 219 k.k. w zb. z art. 218 § 1a k.k. w zb. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i za to na podstawie art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k., przy zastosowaniu art. 37a k.k., wymierza mu grzywnę w wysokości 200 (dwustu) stawek dziennych, ustalając w oparciu o art. 33 § 3 k.k. wysokość każdej z nich na kwotę 10 (dziesięciu) złotych;

4. uznaje za winnego tego, że w okresie od 4 września 2013r. do 18 grudnia 2013r. w P. woj. (...) będąc pracodawcą A. M. uporczywie naruszył prawa pracownika wynikające ze stosunku pracy i ubezpieczeń społecznych w ten sposób, że nie zawarł z w/w pisemnej umowy o pracę w sytuacji faktycznego świadczenia przez niego pracy, nie wypłacił wynagrodzenia za pracę, nie odprowadził do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych składek z tytułu ubezpieczeń emerytalno-rentowych i zdrowotnych oraz naruszył przepisy prawa o ubezpieczeniach społecznych nie zgłaszając do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych faktu zatrudnienia w/w pracownika co miało wpływ na prawo do świadczeń emerytalno-rentowych oraz ich wysokość, tj. czynu wyczerpującego dyspozycję art. 219 k.k. w zb. z art. 218 § 1a k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i za to na podstawie art. 218 § 1a k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. wymierza mu grzywnę w wysokości 150 (stu pięćdziesięciu) stawek dziennych, ustalając w oparciu o art. 33 § 3 k.k. wysokość każdej z nich na kwotę 10 (dziesięciu) złotych;

II. na podstawie art. 85 § 1 i § 2 k.k. oraz art. 86 § 1 k.k. orzeczone jednostkowe kary grzywny łączy i wymierza łączną karę grzywny w wysokości 300 (trzystu) stawek dziennych, ustalając w oparciu o art. 86 § 2 k.k. wysokość każdej z nich na kwotę 10 (dziesięciu) złotych;

III. zasądza od oskarżonego na rzecz oskarżycieli posiłkowych T. G. i A. M. kwoty po 4674 (cztery tysiące sześćset siedemdziesiąt cztery) złote tytułem zwrotu wydatków poniesionych w związku z ustanowieniem pełnomocnika w niniejszej sprawie;

IV. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa 300 (trzysta) złotych tytułem opłaty oraz 70 (siedemdziesiąt) złotych tytułem zwrotu wydatków.